

Η διαγώνιος του Le Corbusier

Η εμπάθουση στη διαδικασία που δομεί το γραπτό και το σχεδιασμένο αρχιτεκτονικό λόγο του Le Corbusier -μέσα από την παρατήρηση επιλεγμένων έργων του που συλλαμβάνονται στο διάστημα από το πρώτο έως το δεύτερο ταξίδι του στην Ελλάδα- αποτελεί το αντικείμενο μελέτης στο βιβλίο του ΑΜ **Παναγιώτη Τουρουνικιώτη**, με τίτλο: «Η διαγώνιος του Le Corbusier», που κυκλοφορεί από τις εκδόσεις «Εκκρεμές».

Όπως χαρακτηριστικά αναφέρεται σε σχετική ανακοίνωση, «μας ενδιαφέρει να προσδιορίσουμε το νόημα που εκείνος αποδίδει στην αρχιτεκτονική, σε μια περίοδο που αρχίζει με τη δική του αναζήτηση αυτού του νοήματος και τελειώνει με την αποκάλυψή του σε όλο τον κόσμο. Η λέξη - κλειδί σε αυτήν την προσπάθεια είναι η διαγώνιος, που συνδέει μη διαδοχικές, αλλά σφώς διακριτές, κορυφές του πολυγώνου ή πολυέδρου,

και όταν γίνεται η διαγώνιος τετραγώνου μπορεί να “εμφανίσει” το άρρητο με την απόλυτη ακρίβεια της γεωμετρίας.

Η διαγώνιος αυτή, που ενώνει τις διακριτές κορυφές, εγκαθιδρύει μια συμπληρωματική σχέση διαφοράς μεταξύ τους, επειδή κρατάει σε αγεφύρωτη απόσταση τα διαδοχικά σημεία μιας ενότητας που έχει οριστεί με άλλο τρόπο και ισχύει ταυτόχρονα με τη διαφορά τους.

Το ερευνητικό μας πεδίο αποτελούν τα πιο γνωστά έργα της περιόδου, κείμενα και κτίρια που όλοι γνωρίζουν -το “Για μια αρχιτεκτονική”, η “Villa Stein de Monzie” και η “Villa Savoye”- τα δύο ταξίδια που τον έφεραν στην Ελλάδα, το 1911 στην ευρύτερη Ανατολή και το 1933 στο 4ο Διεθνές Συνέδριο της Μοντέρνας Αρχιτεκτονικής».

] Τηλ.: 210-3213.583, 210-8220.006.

Γεωδαιτικές εφαρμογές

Από τις εκδόσεις «Ζήτη» κυκλοφορεί το βιβλίο των τοπογράφων μηχανικών **Γιώργου Πανταζή** και **Ευαγγελίας Λάμπρου**, με τίτλο: «Εφαρμοσμένη Γεωδαισία». Απευθύνεται σε προπτυχιακούς και μεταπτυχιακούς φοιτητές τοπογράφους, πολιτικούς και αρχιτέκτονες μηχανικούς, αλλά και σε κάθε ενδιαφερόμενο που ασχολείται με γεωδαιτικές εφαρμογές στην επαγγελματική του δραστηριότητα.

Όπως επισημαίνεται σε σχετική ανακοίνωση, η έκδοση στοχεύει στο να παρουσιάσει τη σύγχρονη αντιμετώπιση των βασικών γεωδαιτικών εφαρμογών, με έμφαση στα σημεία που συνήθως αποτελούν ερωτήματα ή αντικείμενο σύγκυσης μεταξύ θεωρίας και πράξης.

Στην ίδια ανακοίνωση υπογραμμίζεται: «Γίνεται μια μικρή ιστορική αναδρομή της εξέλιξης της γεωδαισίας. Παρουσιάζονται οι ορισμοί των κυριότερων εννοιών. Ακολουθεί η παρουσίαση των επιφανειών αναφοράς που χρησιμοποιούνται. Αναλύονται τα συστήματα αναφοράς με ιδιαίτερη έμφαση στα ελληνικά συστήματα (οριζοντιογραφικά και υψομετρικά).

Γίνεται εισαγωγή στη θεωρία σφαλμάτων. Αναλύονται βασικές έννοιες και αρχές με τις οποίες υπολογίζονται οι αβεβαιότητες μεγεθών. Παρουσιάζονται τα όργανα μέτρησης γωνιών, μηκών, υψομετρικών διαφορών, τα όργανα του δορυφορικού συστήματος εντοπισμού και τα όργανα σάρωσης επιφανειών. Αναλύονται οι βασικές αρχές λειτουργίας των ολοκληρωμένων γεωδαιτικών σταθμών, των ψηφιακών χωροβατών και των δεκτών του δορυφορικού συστήματος εντοπισμού. Περιγράφονται οι μετρήσεις μηκών και οι διορθώσεις που πρέπει να γίνονται στα μετρούμενα μήκη, οι μετρήσεις γωνιών και οι αντί-

στοιχοι υπολογισμοί, καθώς και οι μέθοδοι μέτρησης υψομετρικών διαφορών.

Δίνονται οι βασικές αρχές του δορυφορικού εντοπισμού, γίνονται πρακτικές επισημάνσεις για τη σωστή χρήση του συστήματος και παρουσιάζεται το Ελληνικό Σύστημα Εντοπισμού (HEPOS)».

Και ακόμη αναφέρεται ότι παρουσιάζονται οι υπολογισμοί στο επίπεδο που αφορούν στον προσδιορισμό των καρτεσιανών συντεταγμένων σημείων, στο μετασχηματισμό τους από ένα σύστημα σε κάποιο άλλο, στον υπολογισμό του εμβαδού ενός τμήματος της ΦΓΕ και στον υπολογισμό όγκων.

Αναλύονται οι μέθοδοι πύκνωσης δικτύων όπως αυτές πραγματοποιούνται, είτε με επίγειες μετρήσεις, είτε χρησιμοποιώντας τεχνικές δορυφορικού εντοπισμού. Ιδιαίτερη βαρύτητα δίνεται στη μέθοδο της πολυγωνομετρίας.

Παρουσιάζεται η διαδικασία που ακολουθείται για την αποτύπωση μικρών ή μεγάλων τμημάτων της ΦΓΕ και τη σύνταξη του τοπογραφικού διαγράμματος. Παρουσιάζεται η γεωδαιτική μεθοδολογία που αφορά στη γεωμετρική τεκμηρίωση κατασκευών. Αναλύονται οι ιδιαιτερότητες αυτών των αποτυπώσεων, σε συνδυασμό με τον απαιτούμενο εξοπλισμό, και όλα αυτά εμπλουτίζονται με χαρακτηριστικές εφαρμογές γεωμετρικής τεκμηρίωσης τεχνητών και φυσικών κατασκευών.

Τέλος, καταγράφονται οι μέθοδοι χάραξης και οι υπολογισμοί που απαιτούνται για την υλοποίηση ενός σημείου στη ΦΓΕ τόσο με τη χρήση επίγειων οργάνων όσο και με τη χρήση οργάνων δορυφορικού εντοπισμού.

] www.ziti.gr